

تشخیص فنیل کتونوری در هتروزیگوتها

دکتر محمود کبیری - دکتر غلامرضا ولی زاده*

والدین صدق میکند و لازم نیست که در مورد بچه‌های یک پدر و مادر - اگرچه تعداد آنها از چهار هم تجاوز کند صادق باشد.

تعداد بیماران فنیل کتونوری را در اروپا به نسبت (۱:۸۰۰۰) و آمریکای شمالی (۱:۱۲۰۰۰) بطور متوسط یک مورد در ۱۰۰۰۰ نوزاد ذکر کرده‌اند. اگر همین شدت شیوع را برای ایران هم صدق بدانیم با در نظر گرفتن تعداد موالید سالانه (حدود ۵۰۰۰ نفر) هرساله حداقل ۱۲۵ نوزاد با این بیماری متولد می‌شوند که بیماران عمدۀ بیمارستانهای روانی و ۲۰ سایشگاه‌های روانی را تشکیل میدهند.

از نظر پیشگیری بیماریهای ارشی لازم است که هتروزیگوتها شناخته شوند و از ازدواج آنها با هم جلوگیری بعمل آید. برای این منظور تست تحمل فنیل آلانین و تعیین نسبت فنیل آلانین به تیروزین در خون افراد مورد آزمایش بکار برده می‌شود: مقدار ۲۰ میلیگرم برای هر کیلوگرم وزن بدن شخص موردن تست فنیل آلانین خورانده می‌شود. غلظت فنیل آلانین خون قبل از خوردن آن و بعدا در فواصل ۱، ۶، ۲۰، ۴۰، ۳۰، ۲۴ ساعت اندازه گرفته می‌شود. معمولاً غلظت فنیل آلانین خون بعد از ۳ ساعت به حد اکثر مرسد. در افراد سالم این غلظت بعد از ۲۴ ساعت به حد طبیعی باز می‌گردد ولی در هتروزیگوتها این بازگشت بمدت زمان بیشتری احتیاج دارد. بعلاوه نسبت غلظت فنیل آلانین به تیروزین قبل و

فنیل کتونوری که در سال ۱۹۳۴ برای نخستین بار توسط Folling شناخته و گزارش شد یک بیماری ارشی مادرزادی است که بعلت کمبود آنزیم فنیل آلانین هیدروکسیلاز بوجود می‌آید. در اثر این کمبود تبدیل فنیل آلانین به تیروزین انجام نمی‌شود و مقدار آن و متابولیتهایش در خون و ادرار افزایش یافته در عوض از غلظت تیروزین کاسته می‌شود (شکل ۱) کودکانی که در دوره نوزادی همیز فنیل آلانینی مشخص داشته باشند و درمان شوند دچار عقب افتادگی شدید روانی و جسمانی می‌گردند. اگر تشخیص بیماری در ماههای اول زندگی ممکن شد می‌شود با تجویز رژیم غذائی مخصوصی که مقدار فنیل آلانین آن تقلیل یافته باشد جلوی این عقب ماندگی را گرفت حتی دیده شده بیمارانی که تا حدود سه سالگی تحت درمان قرار گرفته‌اند در مقایسه با مواردی که اصلاً معالجه نشده اند از نظر روانی تکامل بیشتری داشته‌اند (شکل ۲). از نظر ژنتیک این بیماری بصورت (autosomal recessive) منتقل می‌شود.

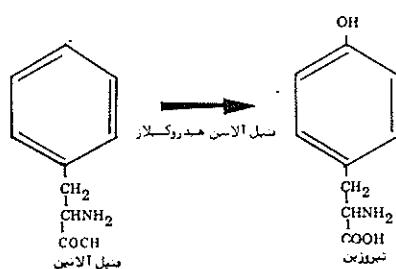
در شکل ۳ این طرز انتقال را مشاهده می‌کیم که از والدین هتروزیگوت که از نظر کلینیکی سالم ولی ناقل ژن ناسالم می‌باشد از هر چهار طفلی که بوجود می‌آیند یکی هموزیگوت و بیمار است، یکی فاقد ژن ناقل بیماری و سالم است و دو طفل دیگر بعلت هتروزیگوت بودن بظاهر سالم ولی ناقل بیماری می‌باشند. البته روشن است که این پیشگوئی در مورد تعداد زیاد

نمیداد ولی نیم ساعت بعد از دادن فنیل آلانین مقدار آن در خون افراد سالم بیشتر از هتروزیگوتها بود و این اختلاف تامدی ادامه داشت. همچنین نسبت فنیل آلانین به تیروزین در تمام اوقات چه قبل و چه بعد از شروع تست در هتروزیگوتها بیشتر از افراد سالم بود. این نتایج موید آن است که میتوان با این تست هتروزیگوتها را فنیل کتونوری را از افراد سالم تمیز داد و آنرا برای پیشگیری بیماریهای ارشی و در بهداشت خانواده مورد استفاده قرار داد.

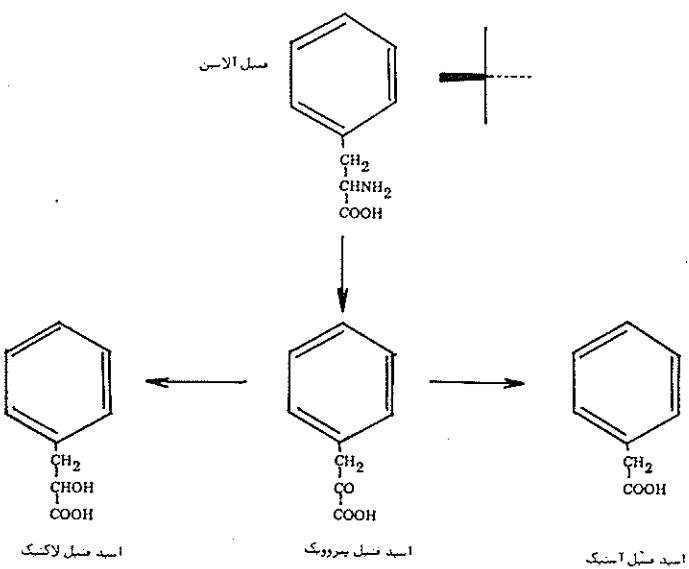
بعد از تست در این افراد بیشتر از افراد سالم میباشد. اخیراً P.Farriax و همکارانش نتایج تست تحمل فنیل آلانین را در ۴۰ فرد سالم که سن آنها بین ۲۵ تا ۳۹ سال بود و ۱۹ نفر هتروزیگوت فنیل کتونوری مقایسه کردند. قبل از شروع تست، اختلاف بارزی بین فنیل آلانین خون دو گروه فوق وجود نداشت ولی ۲ ساعت بعد از خوراندن فنیل آلانین مقدار آن در خون هتروزیگوتها خیلی بالاتر بوده غلظت خونی تیروزین هم قبل از تست اختلاف واضحی را در دو گروه نشان

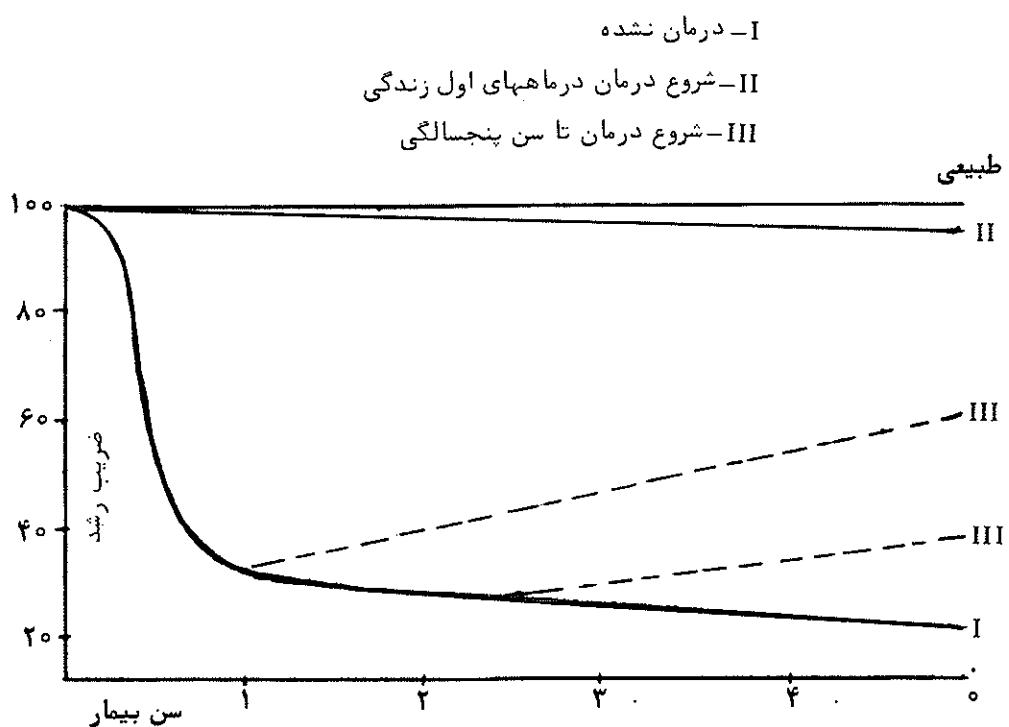
شكل ۱

الف - تبدیل مسل الانین به شروپس موسله آربیم مسل الانین میدروکسیلار در افراد سالم

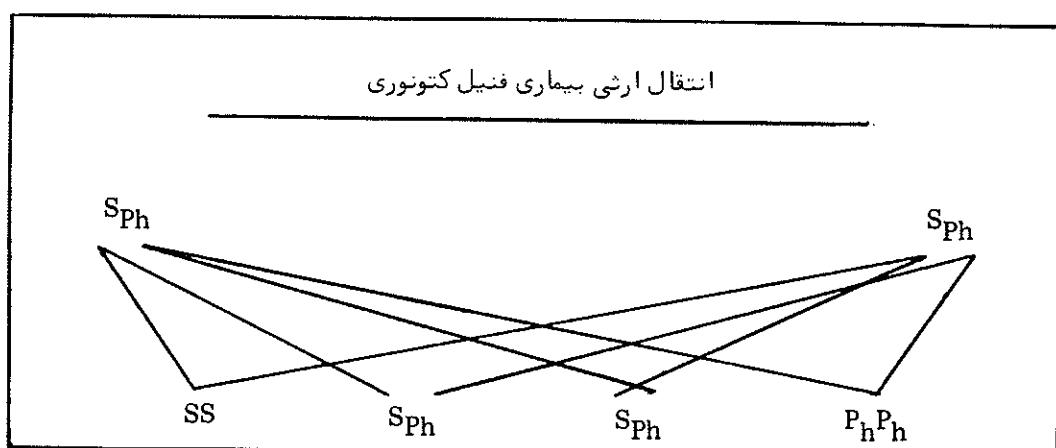

ب - متابولیتهای مسل الانین در باری مسل کتونوری

شکل ۲

شکل ۳

REFERENCES

1. Anderson, J.A. et al.: *J. Pediat.* 68: 531, 1966.
2. Bickel, H.H.J. Bremer: *Dtsch. Med. Wschr.* 15: 700, 1967.
3. Bickel, H.: *Dtsch. Aerzteblatt* 62, 717, 1965.
4. Bickel, H., W. Grunter: *Dtsch. Med. Eschr.* 86: 39, 1961.
5. Bremer, H.J., W. Neumann: *Nature* 209, 1148, 1966.
6. Clayton, B.E. et al.: *Arch. Dis. Child.* 41: 267, 1966.
7. Farriax, P., M. Delabre: *Arch. Franc. Pid.* XXIX: 365, 1972.
8. Marry, C.C. et al.: *Clin. Pediatrics* 1: 82, 1962.
9. Schmid-Rueter, E.: *Mschr. Kinderhilk.* 121: 205, 1973.
10. Schmidt, H.: *Dtsch. Aerzteblatt* 16: 953, 1973.
11. Umbarger, B. et al.: *J. Am. Med. Ass.* 193: 784, 1965.